

SCOREN IN HET BUITENLAND⁽¹⁾ CIRCUITO MONTANES

In het rijtje buitenlandse rittenkoersen dat Vlaanderen 2002 als testterrein beschouwt, neemt de Spaanse rittenkoers Circuito Montañes een aparte plek in. Tussen 1997 en 2004 verschijnt de ploeg er jaarlijks aan de start. De wedstrijd groeit uit tot één van de favoriete (en succesvolste) bestemmingen.

Kurt Van de Wouwer

Tijdens de eerste deelname aan de Circuito Montanes is het meteen raak. In de tweede etappe komt Erwin Thijs zegevierend over de streep.

Het Circuito Montanes doorkruist de bergrijke Spaanse provincie Cantabria. De koers wordt als één van de lastigste wedstrijden voor profs van tweededivisieploegen en eliterenners zonder contract beschouwd. In 1997 start er voor het eerst een selectie van de Vlaanderen-ploeg – de andere helft van het team vertrekt op dat moment in de Ronde van Luxemburg. In Spanje krijgt Vlaanderen 2002 het gezelschap van 21 andere ploegen, waaronder vier andere professionele teams. Kopman wordt de in goeie vorm verkerende Kurt Van de Wouwer, die na drie jaar bij Lotto een stap terug zet naar de ploeg van Roger Swerts. In de tweede rit is het al meteen raak. Erwin Thijs wint de etappe, Van de Wouwer legt beslag op de tweede plek in het klassement. Eén dag later klimt Van de Wouwer mee met de besten en wordt leider. Geruggesteund door zijn ploegmaats wordt Van de Wouwer na tien etappes eindwinnaar en meteen ook eerste Belg op de erelijst van deze rittenkoers. Een opknapper van formaat voor de 26-jarige Kempenaar – onder meer door deze zege krijgt hij eind 1997 een nieuwe kans bij de Lotto-formatie. Naast de eindzege keert Vlaanderen 2002 terug naar huis met een pak prijzengeld, een ritzege, de eindzege in het bergklassement (Mario Aerts), winst in het ploegenklassement én een

In 1997 wordt Kurt Van de Wouwer de eerste Belgische renner op de erelijst. Mario Aerts mag mee op het podium als eindwinnaar van het bergklassement. Kurt Van de Wouwer kent in 1997 een sterk jaar. Naast eindwinst in de Circuito wint hij ook een etappe in de Hofbräu Cup, een Duitse etappekoers, en wordt hij derde op het Belgisch Kampioenschap. Van de Wouwer: "Mijn jaar bij Vlaanderen was erg succesvol, vandaar dat het ook bij dat ene jaar bij deze ploeg is gebleven. Die stap terug heeft mij het nodige duwtje in de rug gegeven en mijn carrière geherlanceerd."

stapel publiciteit in de Spaanse sportkranten. Omwille van die puike prestaties krijgt de ploeg meteen een uitnodiging voor de editie van 1998. Een invitatie waar de ploegleiding graag op in gaat.

Glenn D'Hollander

Na de overstap van Van de Wouwer zijn de ambities anno '98 minder groot. Ploegleider Swerts benadrukt in de pers dat hij vooral wil dat 'zijn jongens' zich in Spanje tonen. Neoprof Leif Hoste slaagt in dat opzet en boekt met een ritzege zijn allereerste overwinning bij de profs ooit. Peter Wuyts eindigt op zijn beurt negende in het eindklassement. Een jaar later presteert Vlaanderen 2002 opnieuw bijzonder sterk in de Circuito Montañes. Glenn D'Hollander is de beste in de eerste etappe en wordt bijgevolg meteen ook leider. Samen met ploegmaats Tom Stremersch, Stive Vermaut, Jurgen Van Roosbroeck, Jurgen Guns, Davy Daniëls en Stijn De Schoenmaecker wint hij de ploegentijdrit. D'Hollander lijkt op weg naar de eindzege maar moet twee dagen voor het einde alsnog zijn leiderstrui afstaan. Een sterke Spaanse coalitie doet hem uiteindelijk de das om. D'Hollander strandt op een tweede plek met een achterstand van... 13 seconden. Het mislopen van een tweede eindzege van ploeg wordt ruimschoots gecompenseerd door het sterk collectief presteren. D'Hollander wint het bergklassement terwijl maar liefst vier Vlaanderen-renners in de top-tien van het eindklassement eindigen. D'Hollander als tweede, Vermaut op plaats zes, Van Roosbroeck op zeven en Stremersch op plaats tien. Beter kan een ploeg niet presteren. Vlaanderen 2002 wordt ook opnieuw winnaar van het ploegenklassement.

Steven Kleynen

Op een nieuwe uitschieter is het wachten tot 2002. Tweedejaarsprof Geoffrey Demeyere wint een etappe en eindigt vierde in het eindklassement. Ploegleider Jean-Pierre Heynderickx toont zich na afloop erg tevreden: “Onze renners hebben bewezen dat ze iets in hun mars hebben en dat ze kunnen uitgroeien tot degelijke profs. Vooral dat stemt me gelukkig. Ik ben zeker dat het ook andere ploegleiders is opgevallen.” In 2003 is Vlaanderen opnieuw aan het feest. Nico Sijmens wint de derde etappe, terwijl nieuwkomer Steven Kleynen in Spanje zijn mogelijkheden etaleert. De pas 25-jarige Hagelander moet na twee jaar Domo-Farm Frites een stap terugzetten en tekent begin 2003 bij Vlaanderen-T-interim, waar hij een moeilijke seizoenstart kent: “In het begin van het jaar liet ik mijn hoofd wat hangen. Het was

De Vlaanderen-ploeg aan het werk op Spaanse bodem. De Circuito Montañas groeit uit tot één van de meest succesvolle bestemmingen van de ploeg.

---

toch een serieuze tik dat geen enkele topploeg interesse had.” Maar Kleynen herpakt zich en treedt in de voetsporen van Kurt Van de Wouwer. Kleynen wordt de tweede Belg (en Vlaanderen-renner) die de eindzege pakt in de Circuito Montañes. Na afloop prijst Kleynen het vele werk van zijn ploegmaats. In 2004 boekt de Vlaanderen-ploeg haar laatste triomf in Cantabrië. Wesley Van der Linden, die een carrière op de weg en in het veld combineert, toont dat hij ook op de weg uit de voeten kan en sprint naar een etappezege. Vanaf 2005 krijgt de Spaanse rittenkoers het label van continentale wedstrijd opgekleefd, waardoor procontinentale teams als de Vlaanderen-ploeg niet langer van start kunnen gaan.

In 2003 is Vlaanderen opnieuw aan het feest. Nico Sijmens wint een etappe, Steven Kleynen wordt eindwinnaar.

